

# Gaza: 125-vuotisen eliminoivan agendan huipentuma

Gazassa tapahtuva kansanmurha ei alkanut 7. lokakuuta 2023, eikä se ole reaktio yksittäiseen väkivallan tekoon. Se on **125 vuotta kestäneen poliittisen hankkeen huipentuma**, joka suunniteltiin avoimesti eliminoivalla päämäärällä: vallata Palestiinan maa, hävittää sen alkuperäiskansa ja korvata se siirtokuntaväestöllä. Toisin kuin Euroopan rasistien käyttämä "Reconquista"-retoriikka – joka ainakin väittää esi-isien yhteyksiä – tämä ei ole *uudelleenvalloitus*. Se on ulkopuolisten valloitus, joka perustuu niiden ihmisten olemassaolon kieltämiseen, joita he pyrkivät syrjäyttämään.

**Ensimmäisestä sionistisesta kongressista vuonna 1897** israelilaisten johtajien sukupolvien läpi ulottuviin lausuntoihin – Golda Meir väitti, "Palestiinalaista kansaa ei ole olemassa," Yosef Weitz vaati, "Ainoa ratkaisu on Palestiina ilman arabeja," Rafael Eitan kutsui palestiinalaisia "torakoiksi pullossa" – ideologinen ydin ei ole koskaan muuttunut. Tavoitteena on aina ollut *Eretz Israel Hashlema*, "Täydellinen Israelin maa," joelta merelle, ilman alkuperäistä väestöä.

## Epäsymmetria kentällä: Sota vain nimellisesti

Israel kehystää toimintansa Gazassa "sodaksi", mutta tämä on vääristymä. Kansainvälisen oikeuden mukaan sota edellyttää konfliktia kahden suhteellisen vertailukelpoisen sotilaallisen voiman välillä. Gazalla ei ole mitään tällaista. Se, mitä tapahtuu, ei ole taistelua vaan yksipuolinen hyökkäys yhdeltä maailman kehittyneimmistä armeijoista – Yhdysvaltojen, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Saksan tukemana – piiritettyä siviiliväestöä vastaan.

Maaliskuun 3. päivästä 2025 lähtien Israel on asettanut Gazaan **täydellisen saarron: ei ruokaa, ei vettä, ei lääkkeitä, ei polttoainetta**. Integroidun elintarviketurvallisuuden vaiheluokitus (IPC) on julistanut **vaiheen 5 nälänhädän** – katastrofaalisimman tason – lasten kuollessa nälkään päivittäin. Sairaalat ovat raunioina, 90 % kodeista on tuhottu, ja lokakuusta 2023 lähtien on tapettu yli **60 000 palestiinalaista**, joista suurin osa on naisia ja lapsia.

Tämä ei ole suhteellisuutta; se on **hävitys** – suora rikkomus Geneven sopimusten kieltoja vastaan, jotka kieltävät kollektiivisen rangaistuksen, siviilien kohdistamisen ja nälän käytön sotatekinona.

## Epäsymmetria narratiivissa: Tarinan hallinta

Tappaminen heijastuu totuuden vastaiseen sotaan. Israelin sotilastiedusteluyksikkö 8200, länsimaiset lobbausryhmät kuten AIPAC, ADL, AJC ja UN Watch sekä median portinvartijat,

kuten BBC:n pitkäaikaiset Lähi-idän toimittajat, ovat muokanneet narratiivia vuosikymmenten ajan.

Gazassa olevat toimittajat eivät ole pelkästään sivullisia uhreja – heitä **kohdistetaan järjestelmällisesti**. Lokakuusta 2023 lähtien on tapettu vähintään 242 toimittajaa, mikä on korkein toimittajien kuolleisuusaste tallennetussa historiassa. Koska ulkomaista lehdistöä on suurelta osin estetty pääsemästä Gazaan, Israel kontrolloi linssiä, jonka kautta ulkomaailma näkee tuhon. Palestiinalaislähteiden luvut hylätään ”Hamasin propagandana”, kun taas Israelin armeijan lausunnot raportoidaan tosiasioina, mikä luo väärän tasapainon, joka pyyhkii pois verilöylyn laajuuden ja tarkoituksen.

*Handala*-tapaus 26. heinäkuuta 2025 on symbolinen. Norjan lipun alla purjehtiva humanitaarinen avustuslaiva, joka kuljetti lääkäreitä, parlamentaarikkoja, toimittajia ja äidinmaidonkorviketta nälkää näkeville lapsille, kaapattiin **kansainvälisillä vesillä** Israelin joukkojen toimesta – räikeä valtiollinen merirosvous YK:n merioikeusyleissopimuksen artiklan 101 mukaisesti. Apu takavarikoitiin, matkustajat pidätettiin, ja nälänhätä jatkui. Kyse ei ollut turvallisuudesta. Kyse oli todistajien vaientamisesta ja saarron jatkumisen varmistamisesta.

## **Epäsymmetria instituutioissa: Rankaisemattomuuden kilpi**

Jopa kansainvälinen oikeusjärjestelmä – joka on suunniteltu rajoittamaan tällaisia julmuuksia – on horjutettu. **Yhdysvallat käyttää veto-oikeuttaan** YK:n turvallisuusneuvostossa estääkseen lähes jokaisen Israelia tuomitsevan päätöslauselman, lamauttaen elimen ja suojaten Israelia pakotteilta tai toimeenpanolta.

Tämä institutionaalinen suoja vahvistuu **avoimella poliittisella kaappauksella**. Marraskuun 6. päivänä 2024 AIPAC kehuskeli sosiaalisessa mediassa, että **190 sen tukemaa ehdokasta** voitti Yhdysvaltain kongressivaaleissa – sekä demokraatit että republikaanit – ”vahvistaakseen kahden puolueen tukea Yhdysvaltain ja Israelin suhteelle”. Tämä ei ole salaliittoteoria; se on julkinen asiakirja, jota lobbaus itse juhlii. Tuloksena on kongressi, joka rutiininomaisesti hyväksyy miljardeja sotilasapua, jättää huomiotta ICJ:n päätökset ja kieltäytyy panemasta täytäntöön edes kansainvälisen oikeuden perustavimpia ehtoja Israelille.

Kansainvälinen rikostuomioistuin (ICC) ja kansainvälinen tuomioistuin (ICJ) ovat antaneet väliaikaisia toimenpiteitä, jotka määräävät Israelin sallimaan humanitaarisen avun pääsyn Gazaan. Israel on jättänyt ne huomiotta ilman seurauksia. ICC:n syyttäjä Karim Khan kohtasi mustamaalauskampanjan ja pakotettiin ottamaan lomaa; hänen varajäsenensä eivät ole ajaneet pidätysmääräyksiä nykyisen saarron takana oleville israelilaisille johtajille. Useita ICC:n tuomareita ja Israelia kritisoivia YK:n virkamiehiä on Yhdysvaltain toimesta sanktioitu. Tämä ei ole järjestelmän epäonnistuminen – se on järjestelmä, joka on taivutettu suojelemaan yhtä valtiota vastuulta.

## **Sanallisesta kieltämisestä fyysiseen poistamiseen**

Yli vuosisadan ajan sionistiset johtajat ovat yhdistäneet palestiinalaisten olemassaolon **sanallisen kieltämisen** heidän **fyysiseen poistamiseensa** kentällä. Iskulauseet ovat saattaneet muuttua – “maa ilman kansaa kansalle ilman maata” -ajatukselta siihen, että “Israelilla on oikeus puolustaa itseään” – mutta tavoite ei ole. Jokainen sota, joukkomurha ja siirtyminen on ollut jälleen yksi otettu “pala” maata, jälleen yksi askel kohti Palestiinaa ilman palestiinalaisia.

Vuoden **1924 Jacob Israël de Haanin murhasta** hänen vastustaessaan sionismia, vuoden **1948 Deir Yassinin joukkomurhaan**, vuoden **1982 Sabran ja Shatilan joukkomurhaan**, Gazan lentokentän tuhoamiseen vuonna 2001 ja 2000-luvun toistuviin laajamittaisiin hyökkäyksiin Gazaan Israel on osoittanut käyttävänsä **kaikkia ja mitä tahansa keinoja** – terrorismia, etnistä puhdistusta, piirityssotaa – saavuttaakseen alueelliset kunnianhimonsa.

## **Johtopäätös: Gazan loppupeli**

Se, mitä Gazassa tänään tapahtuu, ei ole poikkeama Israelin historiasta – se on sen looginen päätelmä. Vuonna 1897 Baselissa suunniteltu **eliminoiva agenda**, jota on ylläpidetty vuosikymmenten dehumanisoivan retoriikan ja systeemisen väkivallan kautta, on saavuttanut röhkeimmän vaiheensa.

Gaza ei ole taistelukenttä. Se on koetapaus sille, voiko valtio tehdä kansanmurhan koko maailman nähden ilman todellisia seurauksia – ei siksi, että todisteita puuttuisi, vaan siksi, että se on kaapannut narratiivit, halvaannuttanut instituutiot ja varmistanut maailman vaikutusvaltaisimman lainsäätäjän uskollisuuden.

Jos maailma sallii tämän jatkuvan, viesti on selvä: **kansainvälinen oikeus on valinnaista, ihmisoikeudet ovat neuvoteltavissa, ja kansanmurha voidaan uudelleenbrändätä itsepuolustukseksi** – edellyttäen, että sinulla on oikeat ystävät oikeissa paikoissa.